

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce: **V. K.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7.10.2013, č. j.,

takto:

- I.** Žaloba se **zamítá**.
- II.** Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky účastníka řízení a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 20.12.2011, č. j., kterým účastníkovi řízení zamítla žádost o starobní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 28 a § 74 zákona č. 155/1995, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění). Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení námitky a žalovaná rozhodnutím ze dne 25.5.2012 rozhodnutí ze dne 20.12.2011 potvrdila a námitky zamítla. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29.4.2013 č.j. 34 Ad 34/2012-20 rozhodnutí zrušil a vrátil žalované k dalšímu řízení. Žalovaná vedla pokračující námitkové řízení za účelem zjištění a ověření tvrzení účastníka řízení, zda doba zaměstnání od 1.1.1993 do 30.6.1997 byla zařazena v preferované pracovní kategorii. V obchodním rejstříku zjistila, že po datu 24.5.2012 byly zapsány nové údaje týkající se likvidace společnosti S., a. s., N., když na základě návrhu likvidátora ze dne 30.6.2012 tato

společnost byla opětovně zapsána do obchodního rejstříku. Protože žalovaná nehradí náklady na vyhledávání archivovaných dokumentů souvisejících s pracovní činností žadatelů o důchod soukromým spisovněm, vyzvala účastníka řízení, aby sám nebo prostřednictvím likvidátora svého zaměstnavatele požádal soukromou spisovnu o vyhledání dokumentů personální a mzdové povahy, včetně mzdových listů týkajících se pracovního poměru účastníka řízení u společnosti S., a.s. N. v likvidaci za dobu od 1.1.1993 do 30.6.1997. Tak zjistil, že v této soukromé spisovně jsou archivovány mzdové listy bývalých pracovníků společnosti, byly dohledány mzdové listy z let 1990 – 1997 vyjma roků 1993 a 1996, které nebyly ve spisovně založeny. V rámci rekonstrukce evidenčního listu účastníka řízení prováděného OSSZ Zlín byl účastník řízení vyzván k doložení dalších podkladů týkajících se náplně práce účastníka řízení, ovšem ten zjistil, že žádné personální spisy v uvedené komerční spisovně založené nejsou. Nebylo tak možno provést rekonstrukci evidenčního listu, neboť se nepodařilo došetřit popis pracovní činnosti účastníka řízení u zaměstnavatele a OSSZ Zlín nepřisluší posuzovat, zda by vykonávané zaměstnání po roce 1992 bylo zařazeno do I. A pracovní kategorie. V evidenčních listech důchodového pojištění zaměstnavatel potvrdil doby zaměstnání účastníka řízení od roku 1967 do roku 1992 tak, že je z nich zřejmé, že v uvedeném podniku pracoval v profesi zařazené do II. pracovní kategorie jako dělník ve slévárně a v profesi zařazené do I. pracovní kategorie jako slévárenský dělník od 1.1.1980 do 31.12.1992 v rozsahu 4.718 dnů. Z dochovaných mzdových listů v období od 1.1.1993 do 30.6.1997 žalovaná není schopná zjistit, zda vykonával profesi, která byla do 31.12.1992 zařazena v I. A pracovní kategorii, ale pouze odměňování v konkrétní platové třídě, výši hrubé mzdy, příplatky, když tyto mzdové listy neobsahovaly údaje o vykonávané profesi, ani popis pracovní činnosti. Nejsou-li tyto údaje archivovány v komerční spisovně, nearchivuje je ani likvidátor uvedené společnosti, což žalovaná telefonicky ověřila. Pouze účastník řízení a likvidátor jsou schopni popsat pracovní činnost, kterou účastník řízení vykonával po roce 1992. Pokud spolupracovníci čestně prohlašují, že v letech 1993 a 1997 účastník řízení pracoval jako slévač, nemá to dostatečnou vypovídací schopnost, protože neuvedli, jaké konkrétní pracovní činnosti účastník řízení vykonával, zejména, jsou-li rozlišovány profese dělník ve slévárně a profese slévárenský dělník, které byly zařazeny podle resortních seznamů, každá do jiné pracovní kategorie. Čestná prohlášení nemohou nahrazovat hodnověrně výkon profese zařazené v preferované pracovní kategorii, tímto je buď příloha k žádosti o důchod, nebo dokumenty personální povahy prokazující konkrétní pracovní činnosti, které účastník řízení vykonával v letech 1993 – 1997. Žádný z uvedených dokumentů účastník řízení ani v námitkovém ani v soudním řízení nedoložil. Pro tvrzení účastníka řízení, že v letech 1993 – 1997 pracoval dál v I. A pracovní kategorii nelze aplikovat zákon o důchodovém pojištění nebo prováděcí předpisy, které by umožnily zohlednění výkonu tvrzeného zaměstnání dle námitek účastníka řízení. Žádný právní předpis neukládá ČSSZ, aby za zaměstnavatele či účastníka řízení zjišťoval skutečnosti známé pouze zaměstnavateli a zaměstnanci. ČSSZ má k dispozici podklady pro hodnocení doby zaměstnání za roky 1993 – 1997 (evidenční listy důchodového pojištění vystavené 14.8.1997 společností S., a. s. v N. jsou postačující pro zápočet získané doby v namítaných letech). Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu a v provedeném dokazování zjistila, že nárok účastníka řízení na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1.1.1996 skutečně nevznikl. Účastník řízení nesplnil podmínky vázající se k I. pracovní kategorii v délce zaměstnání při úpravě keramických surovin, i když výkon tohoto preferovaného zaměstnání trval až do 31.12.1992, avšak nebyl zaměstnán v I. A

pracovní kategorii nejméně 15 roků (byl zaměstnán 12 roků 338 dnů). Žalovaná proto námitky účastníka řízení opětovně zamítla, neboť nemůže vyhovět žádosti účastníka řízení o přiznání starobního důchodu v 59. letech, neboť nebyl prokázán výkon preferovaného zaměstnání zařaditelného do I. A pracovní kategorie v době od 1.1.1993 do 30.6.1997 v rozsahu nad 12 roků a 338 dnů.

Žalobce v žalobě vyslovil nesouhlas s rozhodnutím žalované, má za to, že nebyly zcela vyčerpány veškeré možnosti, ač se sám snažil získat potřebné doklady. Trváním na zavedených postupech, kdy nemá možnost se dále bránit, i když potřebné doklady nedoložil, považuje za pochybení a v důsledku toho rozhodnutí za nesprávné. Důkazní břemeno leží na něm, a domnívá se, že by měly být prolomeny tyto postupy z důvodu tvrdosti zákona. Trvá na tom, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, a proto navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

Ze skutkových zjištění podložených správním spisem žalované uvedených v napadeném rozhodnutí vyplývá, že poté, co soud zrušil předchozí rozhodnutí o námitkách žalované ze dne 25.5.2012 dne 29.4.2013 rozsudkem č. j. 34 Ad 34/2012-20 bylo v součinnosti s žalobcem provedeno další dokazování, v rámci něhož byly z části získány dokumenty týkající se žalobce a to jeho mzdové listy z let 1990 - 1997 mimo roků 1993 a 1996, na základě nichž nelze provést rekonstrukci evidenčního listu účastníka řízení z hlediska skutečnosti, zda v letech 1993 – 1997 vykonával zaměstnání, které bylo zařazeno do I. A pracovní kategorie, neboť takové rekonstrukci chyběl popis pracovní činnosti žalobce a náplň jeho práce. Žádné personální spisy či jiné dokumenty, které by napomohly rekonstrukci evidenčního listu potřebného pro posouzení nároku žalobce, tj. potvrzení doby zaměstnání v preferované kategorii nebyly dohledány. Soud musí také konstatovat, že osvědčit dobu výkonu zaměstnání žalobce v preferované kategorii nelze ani na základě čestných prohlášení učiněných spoluzaměstnanci čestnými prohlášeními ze dne 11. resp. 15.8.2011. V současné době jsou tak vyčerpány všechny možnosti získání potřebných podkladů pro vyhotovení evidenčního listu důchodového pojištění s vyznačením I. A pracovní kategorie od 1.1.1993 do 30.6.1997.

Soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítá.

Ze spisové vložky správního spisu vyplývá, že žalobci byl od 1.11.2013 přiznán starobní důchod podle § 31 zákona o důchodovém pojištění.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 s.ř.s., podle něhož úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

V Brně dne 31. července 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová